

130. Ó, Te legszentebb...

1. Ó, Te leg - szen-tebb, Leg - ke - gyel - me-sebb,

Di-csérd, lel - kem, az Is - tent! Éj - jel és
É - gi se -

nap - pal Zengj á - hí - tat - tal,
re - gek, Ör - ven - dez - ze - tek,

Di - csérd, di - csérd az U - rat!
Di - csér - jé - tek az U - rat!

2. Ó, Te legszentebb, Legkegyelmesebb, Bölcsesség vagy és erő;
Adtál életet, Üdvöt, győzelmet, Áldom nagy kegyelmedet!
Jertek, értsétek És ízleljétek, Hogy az Isten szeretet!
3. Ó, Te legszentebb, Legkegyelmesebb, Pásztorunk s Üdvözítőnk!
Azt, ki eltévedt, Ki bűnben égett S megsebzetten leroskadt,
Azt megkerested, És felemelted, Te azt meggyógyítottad.
4. Ó, Te legszentebb, Legkegyelmesebb, Dicsértessék szent neved!
Üdv a fogolynak, Mentség a juhnak Az Úristentől jó csak.
Öröm a mennyben, Üdvösség itt lenni; Hála néked, Urunknak!
5. Ó, Te legszentebb, Legkegyelmesebb, Dicsőségnek királya!
Ímé a bűnünk Elveszed tőlünk – Ádám immár nincs többé!
Nagy kegyelmeddel Törlöd a bűnt el – Mózes immár nincs többé!
6. Ó, Te legszentebb, Legkegyelmesebb, Én már csak téged vágylak!
Az én életemhez Lelked erőm lesz, Hogy nyerjek üdvösséget.
Szabados vagyok, A szívem boldog, S magam átadom néked!
7. Ó, Te legszentebb, Legkegyelmesebb, Szent ünnepet adsz nekünk!
Ott majd örülünk, Megdicsőülünk, Mint akik már elmentek;
Mind egybegyűlnek, Velel örülnek, Az üdvözült seregek!
8. Ó, Te legszentebb, Legkegyelmesebb, Atyánk és Üdvözítőnk!
Ott lakom majd én, Hol, mint a napfény, Hív szolgálád ragyognak,
Akik tenéked Szolgálva éltek, Mint megbékélt igazak.